

***แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1**
The Guidelines for Academic Management to Enhance Life and Career
Skills of Students in Schools for Expanding Educational Opportunities
under Suphanburi Primary Educational Service Area Office 1

เกศราภรณ์ ธาราพรหม^{1*} ประยูร บุญใช้² พรเทพ ฐัฒน³
Katesaraporn Tharaphrm^{1*} Prayoon Boonchai² Porntep Rupan³

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Master of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

³ Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: 76677027@aru.ac.th

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 และ 2) นำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 มี 2 ตอน คือ ตอน 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้อำนวยการและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 191 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นด้านสภาพปัจจุบัน 0.812 และปัญหา 0.806 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตอน 2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผลวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีแนวทางปฏิบัติ 18 รายการ ประกอบด้วย 5 ด้าน

* Received: 9 June 2025, Revised: 8 August 2025, Accepted: 16 August 2025

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ 4 รายการ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ 3 รายการ 3) ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ 5 รายการ 4) ด้านการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ 2 รายการ และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ มีแนวทางปฏิบัติ 4 รายการ

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ ; ทักษะชีวิตและอาชีพ ; โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ABSTRACT

This study aimed to 1) examine the current status and problems of academic administration for developing life skills and career skills of students in Educational Opportunity Expansion Schools under Suphanburi Primary Educational Service Area Office 1, and 2) propose guidelines for academic administration to develop life skills and career skills of students in those schools. The study was conducted in two phases. In phase 1, the sample consisted of 191 school directors and teachers from Educational Opportunity Expansion Schools under Suphanburi Primary Educational Service Area Office 1 during the 2024 academic year, obtained through simple random sampling. The instrument was a questionnaire with reliability coefficients of 0.812 for current status and 0.806 for problems. Data were analyzed using mean and standard deviation. In phase 2, the key informants were 7 experts selected through purposive sampling, using a semi-structured interview guide. The results revealed that 1) the overall current status of academic administration for developing life skills and career skills was at a high level, while the overall problems were at a low level, and 2) the proposed guidelines comprised 18 practices across five dimensions: (1) school curriculum development for life and career skills — 4 practices; (2) instructional management for life and career skills — 3 practices; (3) measurement and evaluation for life and career skills — 5 practices; (4) educational supervision for life and career skills — 2 practices; and (5) instructional media, innovation, and technology development for life and career skills — 4 practices.

Keywords : Academic Administration ; Life and Career Skills ; Opportunity Expansion Schools

บทนำ

ในปัจจุบันการศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน เพื่อเตรียมความพร้อม ในการดำรงชีวิตและทำงานในโลกที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลง ซึ่งทักษะชีวิตและอาชีพช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวในสถานะที่เปลี่ยนแปลงหรือเผชิญภัยคุกคามได้อย่างชาญฉลาด ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตและการมีทักษะในโลกศตวรรษที่ 21 รวมถึงการสร้างสรรคสิ่งใหม่เพื่อใช้ใน ชีวิตประจำวันและนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางธุรกิจและอาชีพที่ต้องมีการส่งเสริมให้ทันสมัยในยุคแห่ง การเปลี่ยนแปลง (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2558) เพื่อให้ทักษะเกิดขึ้นได้ จึง

จำเป็นต้องปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรและพัฒนาทักษะที่จำเป็นผ่านแผนการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญในการบริหารเพื่อให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาเพราะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยให้ในการเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการ แต่ยังต้องมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในชีวิต เช่น การปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน การพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ (วิจารณ์ พานิช, 2555) การพัฒนาทักษะชีวิตเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การบริหารวิชาการในสถานศึกษา เป็นกระบวนการในการวางแผนควบคุม และประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพสูงสุด (พนัส ดวังเอก, 2555) ซึ่งโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับเด็กนักเรียนเพื่อที่จะทำให้นักเรียนสามารถดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและในอนาคตได้ โดยเน้นการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งในการบริหารงานวิชาการก็เป็นส่วนสำคัญหลักในการจัดการศึกษาภายในโรงเรียน เป็นสิ่งที่นำพาขับเคลื่อนการศึกษาภายในโรงเรียน และปรับปรุงพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน โดยมีการประสานงานของทุกคนในโรงเรียนร่วมกัน

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยมีเป้าหมายสำคัญในการเสริมสร้างทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตและสุขภาพกายที่ดี สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและคุณภาพ รวมถึงการยกระดับทักษะวิชาชีพของบุคลากรในสถานศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งการดำเนินงานวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 339 คน (สำนักงานการศึกษาการศึกษาศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 181 คน ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน ได้มาโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้น (Startfied random sampling) โดยใช้อำเภอเป็นเกณฑ์ในการแบ่งชั้น โดยกำหนดเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอบางปลาม้า

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Ratting Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ด้านการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นด้านสภาพปัจจุบันเท่ากับ 0.812 และด้านปัญหาเท่ากับ 0.806

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา 3 คน ข้าราชการครู 4 คน รวม 7 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ ซึ่งได้จากผลต่างของค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละด้าน โดยการคัดเลือกรายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยกลางของแต่ละด้าน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาด้วยการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ รองลงมา คือ ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ส่วนปัญหาทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ขั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ขั้นการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ขั้นการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ และขั้นการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบด้วย 18 รายการ จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 4 รายการ ได้แก่ สถานศึกษาควรวิเคราะห์บริบทของนักเรียน ชุมชน และสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาเรื่องความสนใจ ความถนัด เพื่อให้หลักสูตรตอบสนองต่อโอกาสและชีวิตจริงของผู้เรียน ควรจัดกระบวนการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อร่วมกันออกแบบและพัฒนาหลักสูตร รวมถึงเอกสารประกอบที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูควรร่วมกันศึกษาหลักสูตรแกนกลางฯ พ.ศ. 2551 ให้เข้าใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนโครงสร้างรายวิชาเพิ่มเติมที่เน้นทักษะชีวิตและอาชีพให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา และ สถานศึกษาควรจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร หนังสือเรียน หรือคู่มือครูที่มีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด และบริบทของผู้เรียน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 3 รายการ ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดกระบวนการให้

ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับหลักสูตร แผนการจัดการศึกษา และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อให้ครูสามารถนำไปวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามเป้าหมาย เปิดโอกาสให้ครูได้ร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และออกแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ผ่านการประชุม PLC อย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมหรือศึกษาดูงานด้วยตนเองในด้านที่เกี่ยวข้อง เช่น หลักสูตร ท้องถิ่น ทักษะชีวิต การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน 3) ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 5 รายการ ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดประชุมและอบรมเพื่อให้ครูเข้าใจเป้าหมายของ หลักสูตรและตัวชี้วัดที่เน้นทักษะชีวิตและอาชีพอย่างชัดเจน ครูควรได้รับการสนับสนุนในการพัฒนา เครื่องมือวัดผลที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม โดยเฉพาะการประเมินตามสภาพจริง เช่น การประเมินจากผลงาน การสังเกต การนำเสนอ หรือแฟ้มสะสมงาน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ และสร้าง เวที PLC ให้ครูได้แลกเปลี่ยนแนวคิด ออกแบบ และปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลร่วมกัน สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ครูร่วมออกแบบเครื่องมือประเมิน และสะท้อนผลการใช้งานอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อปรับปรุงการประเมินให้ตรงตามเป้าหมาย และสถานศึกษาควรมีระบบนิเทศ และติดตามผลการใช้เครื่องมือวัดผลของครู พร้อมนำข้อมูลจากการประเมินมาใช้วางแผน พัฒนา และ ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ 4) ด้านการนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและ อาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 2 รายการ ได้แก่ สถานศึกษาควรออกแบบเครื่องมือนิเทศที่ หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินตนเอง แบบตรวจแผนการสอน แบบ ประเมินผลงานผู้เรียน ฯลฯ โดยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรและครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ของการเรียนการสอน และ เปิดโอกาสให้ครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือ นิเทศร่วมกัน พร้อมทั้งมีการทดลองใช้จริง สะท้อนผล และปรับปรุง และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทาง ปฏิบัติ 4 รายการ ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดประชุมหารือกับหน่วยงานภายนอก เช่น องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ชุมชน ผู้ปกครอง อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสะท้อนปัญหา วิเคราะห์แนวโน้มอาชีพ และร่วมกัน กำหนดทิศทางการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพให้ตรงกับบริบทของท้องถิ่น สถานศึกษาควรมีการจัดทำ บันทึกร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานภายนอก เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษา หน่วยงาน ราชการ หรือสถานประกอบการ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเป้าหมายและบทบาทหน้าที่ร่วมกันในการ ส่งเสริมทักษะอาชีพของนักเรียน สถานศึกษาควรสำรวจความสนใจ ความถนัด และบริบทของนักเรียน ก่อนวางแผนกับภาคีเครือข่ายภายนอก เพื่อให้กิจกรรมหรือโครงการที่ออกแบบสอดคล้องกับ ความ ต้องการของผู้เรียน และสามารถพัฒนาต่อยอดได้ในระยะยาว และหลังการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ ร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถานศึกษาควรมีระบบติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และนำข้อมูล ที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนา

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการทางการศึกษา เพราะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยมที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียน โดยไม่เพียงมุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และโรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการ บูรณาการทักษะชีวิตและอาชีพเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ วางแผน และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ตลอดจนมีการนำบริบทของชุมชนท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความเป็นจริงของสังคมในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สายเพ็ญ บุญทองแก้ว (2563) ที่พบว่า สภาพการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพในส่วนของงานวิชาการด้านพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณพรพรรณ ชัยพรหม (2565) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา พบว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการทางการศึกษา เพราะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยมที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียน โดยไม่เพียงมุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และโรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการ บูรณาการทักษะชีวิตและอาชีพเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ วางแผน และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ตลอดจนมีการนำบริบทของชุมชนท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความเป็นจริงของสังคมในอนาคต

ส่วนปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือภาคีเครือข่ายภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรก็เป็นปัญหาที่สำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสมักไม่มีความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจหรือผู้ประกอบการในท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้หลักสูตรที่พัฒนามีความเชื่อมโยงกับอาชีพจริงในพื้นที่ ส่งผลให้

ผู้เรียนไม่สามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพจริงได้ นอกจากนี้ การขาดการประเมินผลและการติดตามอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาของการพัฒนาหลักสูตร เมื่อไม่มีระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถรู้ได้ว่าหลักสูตรที่พัฒนามานั้นตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนได้มากน้อยแค่ไหน ส่งผลให้การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรไม่สามารถทำได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ นุชเรศ คำดีบุญ (2564) พบว่า ปัญหาทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี ด้านการพัฒนาหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือภาคีเครือข่ายภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรก็เป็นปัญหาที่สำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสมักไม่มีความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจหรือผู้ประกอบการในท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้หลักสูตรที่พัฒนามีความเชื่อมโยงกับอาชีพจริงในพื้นที่ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพจริงได้ นอกจากนี้ การขาดการประเมินผลและการติดตามอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาของการพัฒนาหลักสูตร เมื่อไม่มีระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถรู้ได้ว่าหลักสูตรที่พัฒนามานั้นตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนได้มากน้อยแค่ไหน ส่งผลให้การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรไม่สามารถทำได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู ทำให้ทราบแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 18 รายการ จำแนกเป็น 5 ด้าน ผู้วิจัยอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 4 รายการ โดยแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ สถานศึกษาควรวิเคราะห์บริบทของนักเรียน ชุมชน และสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาเรื่องความสนใจ ความถนัด ความต้องการจำเป็นพิเศษ ความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงแนวโน้มอาชีพในอนาคต เพื่อให้หลักสูตรตอบสนองต่อโอกาสและชีวิตจริงของผู้เรียนนั้นสอดคล้องกับเรณู บุญเสริม (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า กระบวนการบริหารหลักสูตรในขั้นตอนแรก ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร การกำหนดจุดหมายของ หลักสูตร และสอดคล้องกับหยาดรุ้ง งอนกิ่ง (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ครูควรร่วมกันกำหนดนโยบายและวางแผนในการจัดทำหลักสูตรและนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและสภาพสังคมในท้องถิ่นควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การวิเคราะห์ การพัฒนา และการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปวิเคราะห์และใช้ได้จริงกับการจัดการเรียนการสอนของครูและควรมีการจัดนิเทศ ติดตาม

การนำหลักสูตรไปใช้เพื่อจะได้ทราบว่า การพัฒนาหลักสูตรที่ได้วางแผนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่และประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วย แนวทางปฏิบัติ 3 รายการ โดยแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ สถานศึกษาควรจัดกระบวนการให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับหลักสูตร แผนการจัดการศึกษา และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อให้ครูสามารถนำไปวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌีรดา เวชญาลักษณ์ (2559) กล่าวว่า การวางแผนการบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยทั่วไป ตั้งแต่การพัฒนานตนเองในด้านความรู้และทักษะเทคโนโลยี การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ไปจนถึงการเลือกใช้วิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2.3 ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 5 รายการ โดยแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ ครูควรได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาเครื่องมือวัดผลที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม โดยเฉพาะการประเมินตามสภาพจริง เช่น การประเมินจากผลงาน การสังเกต การนำเสนอ หรือแฟ้มสะสมงาน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร บัวทอง (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียนเป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญ และสัมพันธ์กับการเรียนการสอนเน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่าย และเกิดขึ้นในทุกบริบท ประเมินผลเชิงคุณภาพ บูรณาการวิธีการประเมิน และใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของผู้เรียนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล และนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน

2.4 ด้านการนิเทศการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 2 รายการ โดยแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ สถานศึกษาควรออกแบบเครื่องมือนิเทศที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินตนเอง แบบตรวจแผนการสอน แบบประเมินผลงานผู้เรียน ฯลฯ โดยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรและครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพิ่มพูล ร่มศรี (2558) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่า ควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการนิเทศภายใน แล้วดำเนินการวางแผนการนิเทศ และจัดทำแผนการนิเทศให้ต่อเนื่อง ละเอียด ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณไวให้ชัดเจนเพียงพอ

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบไปด้วยแนวทางปฏิบัติ 4 รายการ โดยแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ สถานศึกษาควร

สำรวจความสนใจ ความถนัด และบริบทของนักเรียนก่อนวางแผนกับภาคีเครือข่ายภายนอก เพื่อให้กิจกรรมหรือโครงการที่ออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสามารถพัฒนาต่อยอดได้ในระยะยาว และหลังการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับหน่วยงานภายนอกซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ ประทุมชัย (2564) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการระดมทรัพยากรเพื่อการบริหารจัดการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า บุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานการระดมทรัพยากรของโรงเรียน ช่วยให้องค์กรสามารถกำหนด จุดประสงค์ เป้าหมายตลอดจนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีการวางแผนกระบวนการ ดำเนินงานการระดมทรัพยากร มาใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะงานอย่างครอบคลุมครบถ้วนในการประสานงานกับแผนกต่างๆ เพื่อแสวงหาวิธีการที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กร และผู้ปฏิบัติงานทำให้มีความเข้าใจที่ดีต่อกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของภูวนัย ปัฐพี (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 3 ได้เสนอแนวทางการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไว้ว่า ผู้บริหารควรส่งเสริม ให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับชุมชน องค์กรอื่นในการผลิต จัดหาสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนางานด้านการเรียนการสอนและงานวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยเสนอจากผลการวิจัยในรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ สถานศึกษาควรวิเคราะห์บริบทของนักเรียน ชุมชน และสภาพแวดล้อม โดยพิจารณาเรื่องความสนใจ ความถนัด ความต้องการจำเป็นพิเศษ ความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ สถานศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะชีวิตและอาชีพอย่างหลากหลาย เช่น โครงการฝึกอาชีพ กิจกรรมฐานเรียนรู้ ชุมชน และการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกคิด ลงมือทำ และตัดสินใจในสถานการณ์จริง

1.3 ด้านการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ สถานศึกษาควรจัดกระบวนการให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับหลักสูตร แผนการจัดการศึกษา และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อให้ครูสามารถนำไปวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามเป้าหมาย

1.4 ด้านการนิเทศการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ สถานศึกษาควรออกแบบเครื่องมือนิเทศที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินตนเอง แบบตรวจแผนการสอน แบบประเมินผลงานผู้เรียน ฯลฯ โดยให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตร

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ สถานศึกษาควรสำรวจความสนใจ ความถนัด และบริบทของนักเรียนก่อนวางแผนกับภาคีเครือข่ายภายนอก เพื่อให้กิจกรรมหรือโครงการที่ออกแบบสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

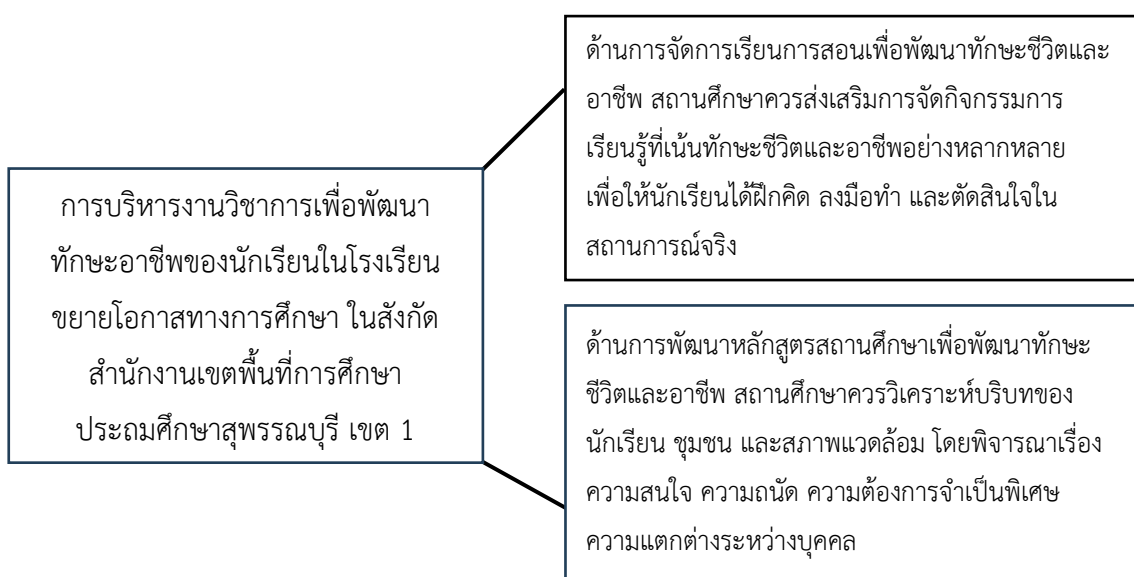
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมหลากหลายพื้นที่มากขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลาย และสามารถสะท้อนภาพรวมของการบริหารงานวิชาการในบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

องค์ความรู้ใหม่

ผลการศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 พบว่าในภาพรวมและรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ



รูปภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

- ณพรพรรณ ชัยพรหม. (2565). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์ฤทธิ์ ประทุมชัย. (2564). แนวทางการพัฒนาการระดมทรัพยากรเพื่อการบริหารจัดการศึกษาใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคามเขต 3. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ณิรดา เวชญาติลักษณ์. (2559). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.
วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 13(61), 11-20.
- นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนัส ด้วงเอก. (2555). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เพิ่มพูล ร่มศรี. (2558). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ภูวนัย ปฐพี. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
กลุ่มศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เรณู บุญเสริม. (2561). รูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน
มัธยมศึกษาขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้ เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 1). ฝ่ายโรงพิมพ์
บริษัท ตาตา พับลิเคชั่น จำกัด.
- ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ
Veridian Ejournal Silpakorn University, 10(2), 1856.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2558). แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1. (2567). แผนบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. สำนักงานเขต.

- สายเพ็ญ บุญทองแก้ว. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ
สำหรับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี.
- หยาดรุ้ง งอนกิ่ง. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต
1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.